

Бизим тәгвил

Мөтиң бир

ӨСКӨР КИМЕЛ

ГАЛДАРЫН АНАДАН ОЛМАСЫНЫН 70 ИЛДИНИ

ШАГ языческим и обрядом гагаузов Аркадий Гайдарин юродивый изъясняет иллюстрированные оглавления на языке македонской культуры. Текст написан на македонском языке, а в конце каждого раздела приводится краткое содержание на русском языке.

Онун шөхеніңжети иле жаралығы арасында ело сых қаһадт вәрдір ки, оқшудук муз һәр бир эсөринден мерд, горхамз, мұбизан бир инсанын үрек дејүнтесуңу дұмынан олар. А. Гайдар һәрби шеңбергет газаннамағ фикрінде иди, нағайт исе она башка шеңберт — язычы шөроти көтириді. О, иштеддін язычы олмагала борабар, йенилмәс де дүшінчү, иккін оскор иди. К. Фединин, К. Паустовскиниң заңшыларлының хатиродарнин охуяңда бу фәдинар шөхеніңжетин бојук ирадасын. Үжек сәк мәнновијатына, поетик алемнине нағран галмамағ имүмкүй деіж. Онун бутын «өсөрлөри» гаһроманлығы, нағиблик мотивалері иле, халға, вәтәнна, ингилаба садағот вә мәннеббет қиссләрен иле долдуур. С. Маршак тох дотуры жең етміндір ки, о, инкабарлының һом мұсылыми, нағ да гаһроманы иди.

А. Гайдор 1925-чи илде
Батында мүнарибесинин
ғоҳрэмаларының сөрт этидиги
«Мөглинијет» ву газэл күл-
лериндо адлы или асары иш
Ленинграда. «Көвши» редак-
сијасында көзөндө 21 я-
шын варды. Менән ву вахтадан
онун эдеби фөалити баш-
ланышишыр. Или осаринни
жакши гарыштынансыздан
ве чап олугынансыздан руғдан-
мын, немин иш эм меншүр,
эн көзөндө осарлариден бирى
олая «Р. В. С.» адлы жыник
постивинттى «Жазмышидыр». Бу
Jенин асэр наудосларын сада,
адым, мәннелү тасвири, йыл-
чамлыгы, најаты табин во-
чалызы экспедициянын учуны
мувэффегијатта олмушудур.
Жазылыш «бу да бу» повестини
Жакши эдеби башланыгы не-
саб этиншидиги. Ингилдэс-
вагында ушагшарда адымы то-
ссоювур. Ярадан бу повест
эле марагалыдыр ин, бу күн
бела түркіс гүвәссиңи сах-
памышыдыр.

Аркади Гајдармы әдеб мұғафияттың зәнкіні, ма-
ралы, шөрғаны, ежін заманы-
да мес-сулийлары, чотин би-
нәйт жолу кеүмешін ила баш-
лызып. О, одобрилі жаһаты-
гоjnундан, қабылжардон кол-
миши. 14 даңында Гызызы
Орду сыраларына дахшы-
олан, ини ил сопра аял көз-
мандыры рутбасию гадәт-
түниселен бу морд иисан мұх-
талиф қабылжардан интилабыны-
дышмәнлөрінін гаршы тәнре-
манасынын вұрушимындар
Әзүнгі нарадады, дезумыл-
чотинликтерден горхма-
дан бир есқер кимні кос-
тробон А. Гајдар- бир неча-
дағо жараламынын, аңач же-
не руідан дүниомынын, сага-
лан кимні қабылжарынін жоңуна-
аттылысындар. Беде бир ша-
рантада жетісан, матиншозын-
закін жоңай тәрүбесін га-
занан, ингілаб ишинше бојұн-
са дағатто хидмет едөн бир-
иисан одабиң асарлар қазмага-
дахыл, ма'новы бир еңтілік-
дујумуш, түфшіккін гөлемле-
әзәз етміншідір. Ағыр хостә-
линико көра орду сыраларын-
дан тамам әйріланада сопра-
әдеби фалыжілітін иле жени-
бір қабын-ушаг әдебијатыны-
зеческін сечміншідір.

Дөврүп, заманын нәбзини тутмаг, һәр китабыда бире тарбиячиң һәмін гарышынан гојдуғу мессолюни көзәл бадын һоллинен зермок көрінеп едібин Јарадычылығы үчүн сәңижені чөлөтдір. Бұна көро инүн бүтүн асқорло-ри һомиши мұасирдір, уауыллар нечемәнне баҳмајарага ғоз һөжатилин гүвөснин, тә- работини итирмөмешдір. Жа-зыча ушаглары, көңгілериң тиңке бу күн үчүн дејіл, көлөчек үчүн да наизмәзләмә угруида өзілшімшілдір.

Өзүн бир Іасымчы кимин көстордиккенде — «Граф хәрәттөн айналып келди», «Монтаб», «Узаг олжалор», «Ној улдузлар», «Көбүр сибир» ва башка зекорлорини Іасымб чар еттире диккен соңра Аркади Гајдар архаянылаш мәмәшдүрән рахи. Журналист-газетчи кимин соңғы көзинен мұхтәлиф Јерландинда иншазмыши, чохлук фелдеген, очерк Іасымыш Узаг Шәргдән, Уралдан тутымыш. Орта Асияда, Гафгазда Сибірде, Европада, Азияда

Сонира гәдәр көзлө долани
мындыр. Бир журналист
досту иле сәжәттө чыхарып,
бизим Бакытда да олмушудур.

ону сечилмии эсәрлөринин дөрд чилдда наңыры Азәрбайжан охууларынын бу мұбыриз ғасырынан бөледіліктеріне бейз мәннебеттің нарилаг ифадесіндір. Ушаглар ону сечилмии охумагла киға-јетләнеді, әмб әм һәмни сөсәрлөрни гәйрәмнәлдерина охшаматта ғалыптырады. Бу, сеноттар үчүн де бейз мұнағаттады.

А. Гайдарының «Тимур жаңы асарларинин» истәр «Р. В. С.», истәр «Мөкәтбә», истәр «Тобиличинин талеји», истәрса да «Тимур из онун командасы» повестларинин тәрбиялық әһәмияттәре, тәсирданасында да олардың күчтүлдүрү. Бу асарларда о, совет ушагларынын, охучуларынын үрөйиндө бејүк дүлгүлар ојада билгилендиди. Һәмми повестларинин гөрөммәлары — һәм Яралы аскерде комек еден ишиңдеги ушагы, һәм да Борис Гориков, һәм Серёжка, һәм да Тимур йүкесек финаирларда, бејүк эмэллөр из идеяллар ешкы изе йашаңылар. Оллар мөһим ағылданы, сарсылымзас ирадада мааник мәттиң ушаглардыр. Язычы В. Каверинин тәбири илә десен, «Гайдарының гөрөммәлары — башарларының хошибахт етмәк мөгөседини гарыштарына ғолым балача шаирлардир». Бу асарларни, үксүсүнше, «Тимур из онун командасы» повестинин тоңырып ела күчтүл олмушшудурки, шәйхарларда, кондилорда совет ушаглары «Тимур командасы» тәшишлелтүннелер.

Нәм «Одлу даш», «Малчиши-Кибалиши» нағымылары, «Көй финчан», «Чук иа Ген», «Дөрдүнчү хондак» неңајәләри, нәм де шеңәрләри, күндәлекләри, мәңтублары көстәрүү ии. Аркади Гайдар нејат һөгигүэләрине садит галмыши, өз киевлары иле ёткөндөн сөнгөтүнүү кимнә халта. Ватанда мәнбөттөлүк хидмат көстөрмийди. Бөлүк Ватан мұнарыйасы башлаяны «Комсомолская правда» газетинин мұхабирин кимнә Ено чабында жетмиш, партизан дасталярынин гошуулмыш, нејатыны гәрәмәлшілтүү башлалдыры кимнә, гәрәмәлшілтүү да баша вурмушын.

Аркади Гейдар юнә бизим-
ладыр. Оның нәр бир -есәри
кешиңдә дајамыны мәтін бир
екәрде бәзәйлір, бизи һеммиңе
аյылтығы, мәрд, мөнкәм,
ирадағы олматға, иочиб. Йүн-
сок дүгүларда жашамага ча-
кызы.

Т. МАЙМУД